

HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

XXXIV. évf. 2. szám • 2025. június

Jézus Krisztus mondja:

***„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve,
és én megnyugvást adok nektek.” (Mt 11,28)***

Vannak Igék a Bibliában, melyeket a gyülekezet közösségébe járó emberek többsége jól ismer, hallották már többször, akár kívülről is el tudják mondani. Azt gondolom, hogy a fenti Ige is egy ilyen bibliai mondat. A Hírmondó megjelenésének konfirmációi vasárnapján ez az egyik útmutatói Ige. Az Ige azonban sohasem lesz elcsépett, unott, vagy túl jól ismert. Akkor lesz igazán az emberé, amikor a szívébe íródik be. Amikor megtapasztalja az ember az Igének erejét, a Lélek munkáját, azt, hogy Isten cselekszik személyes életünkben.

Érezted-e már magadat nagyon megfáradtnak, megterheltnek? Lelki füleimmel szinte hallom az emberek ajkáról hangzó válaszokat: hogyné lenné megterhelt, igazán elfáradtam, kiégtem, nem értem Isten miért engedte...! S ez teljesen független attól, hogy valaki egyedül él, vagy egy nagy családban, egy gyermeket nevel vagy többet, van munkája vagy nincs, betegségben szenved-e vagy sem. Az elfáradás, megfáradás emberi mivoltunkból fakadó tényező. Nincs ember, aki sosem fáradna el. Mindnyájan elfáradunk. Csak nem egyformán próbálunk meg újult erőt nyerni, s tovább menni az élet ösvényén.

Eddigi életem legnagyobb próbája és terhe az volt, amikor szülőként szembesültem a másfél éves, gyönyörű gyermekünk tartós betegségével, az azzal járó kezeléssel és a következmények lehetőségével. Fél éven át biztos, hogy sírtam és sok alvatlan éjszakám volt. Miből merítettem és meríték ma is erőt? Az intenzív osztály előtt várakozva Isten szava hangzott felénk egy ismeretlen férfi szájából, aki már vitte haza a gyermekét és feleségét. Ezt mondta nekünk: „Ne féljete, Jézus vigyáz rá!” Egy életre a szívembe íródott ez a mondat! Jézus többször mondja az Igében: „Ne féljete!” Ott nekem és a férjemnek üzente ezen az ismeretlen emberen keresztül. Jézus megnyugvást ad az Őbenne bízó embernek.

Eltelt időközben másfél év, már hároméves a kislányunk, és én hiszem, hogy Jézus vigyáz rá! Nekem pedig nem kell félnem! Jézushoz megyek nap mint nap, mert Ő azt mondja: „Jöjjetek énhozzám... és én megnyugvást adok néktek”! Ez egy nagy lehetősége az embernek! Vagy odamész Jézushoz, vagy távol leszel tőle. Vagy átéled és megtapasztalod, hogy Ő segít hordani a terheket, vagy egyedül fogsz roskadozni alatta. Jézus nem erőszakos. Ez az ember választási lehetősége. Én Jézust választottam, hozzá megyek, és hiszem, hogy ígérete szerint Ő megnyugvást és békességet tud adni a nehéz élethelyzetekben is. Ámen!

■ **Zsarnainé Urbán Nóra iskolalelkész**

TÁJÉKOZTATÓ PRESBITERI DÖNTÉSEKRŐL

Az április 9-én tartott ülésén a Presbitérium:

Áttekintő beszélgetést folytatott az egyházkerület elnökségével oktatási intézményeink jövőjéről. Egy ellenszavazattal elfogadta munkabizottság létrehozását, és az oktatási intézményeink jövőjéről megkezdett párbeszéd folytatását.

Az április 23-án tartott ülésén a Presbitérium:

Két püspökjelölt személyére tett ajánlást: Gregersen-Labossa Györgyre (13 szavazattal) és Győri Péter Benjáminra (9 szavazattal).

A május 21-én tartott ülésén a Presbitérium:

Oktatási Bizottság felállításáról döntött, melynek állandó tagja az egyházközség elnöksége, további tagoknak Dr. Dráviczky Sándort, Bálint Évát, Adámi Mártát és Martinovszky Istvánt megválasztotta.

Gyülekezeti küldötteként Gazdag Tibort az Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium Igazgatótanácsába, Hódi Lászlónét a Luther Márton Evangélikus Kollégium Igazgatótanácsába delegálta.

- ❖ Elfogadta a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda, Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola (a továbbiakban: Intézmény) 2024. évi gazdálkodásáról szóló Beszámolóját.
- ❖ Elfogadta az Intézmény 2025. évi Költségvetését.
- ❖ Jóváhagyta az Intézmény Szervezeti és Működési Szabályzatának módosítását.
- ❖ Jóváhagyta az Intézmény Házi rendjének módosítását.
- ❖ Jóváhagyta az Intézmény Pedagógiai Programjának módosítását.
- ❖ Jóváhagyta az Intézményben a kötelezően és szabadon választható tárgyakat.
- ❖ Jóváhagyta az Intézmény egy éves pedagógus továbbképzési programját.

A június 18-án tartott ülésén a Presbitérium:

Megválasztotta a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda, Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola (a továbbiakban: Intézmény) Igazgatótanácsát, melynek tagjai: Pampuch Zoltán Gábor intézményvezető, Martinovszky Istvánné gazdasági vezető és Zsarnainé Urbán Nóra Intézményi lelkes az Intézmény képviselőjében, Veczán László, az Egyházmegye küldötte, Bozorády András, az Egyházkerület küldötte, Horváth-Hegyi Áron, Babicz Gyöngyi, és Gazdag Tibor, a fenntartó Egyházközség küldötte, Kovácsné Mráz Ágnes, Novák Zsolt és Kocsis Zsolt, az Intézmény képviselői, Kádár Erzsébet (óvoda) és Birtók-Molnár Zsuzsanna (iskola) szülői képviselők.

Az Intézmény Igazgatótanácsa elnökének Bozorády Andrást választotta meg.

▪ *Dr. Kovács László Attila*
igazgatólelkész

▪ *Veczánné Repka Jolán*
egyházközségi felügyelő

NAGYHETI IGEHIRDETÉS SOROZAT

Az április 14-én kezdődött Nagyhéten most is gyülekezetünk lelkészeinek szolgálatával haladhattunk végig Jézus Krisztus szenvedéstörténetén, földi élete utolsó napjainak eseményein. Az első két nap igehirdetése után különleges alkalom volt részt venni a szerda délutáni Széder vacsorán, melyről külön beszámoló készült. Nagycsütörtöktől kezdődően az igehirdetésekre a Nagytemplomban került sor.

Hétfőn *Zsarnai Krisztián* esperes igehirdetését hallgathattuk a Lk 22,63-71 alapján a gyülekezeti teremben, vetített képekkel illusztrálva: Jézus halálra ítélesekor meddig ment el az ember, és az ember megmentése érdekében meddig ment el az Isten. A Nagytanács, a zsidók legfőbb törvényhozó testülete a saját törvényeit semmibe véve hozott Jézus fölött halálos ítéletet, mert céljuk elérése érdekében semmi sem volt nekik drága. Milyen sokszor tapasztaljuk ugyanezt „a cél szentesíti az eszközt” hozzáállást a világban! A nagyheti események megmutatták, mire képes az ember, de arra is rávilágított, hogy Isten meddig megy el, mit tűr el, hogy az ember iránti szeretetét megmutassa. Isten a végsőig elment azért, hogy a Tőle elszakadt bűnös emberért a világtörténelem legdrámaibb és legcsodálatosabb megváltói művét végrehajtsa. Jézus pedig a róla szóló próféciaikat maradéktalanul beteljesítve és az Atya mélységes emberszeretetét megmutatva a végsőig engedelmes volt, *„önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárt a bűnösökért.”* (Ézs 53,12b).

Kedden *Dr. Kovács László Attila* igazgatólelkész szolgált a Lk 23,1-25 igeszakasz alapján. Igehirdetésében kitért a történelmi háttér bemutatására, Poncius Pilátus személyére, és magyarázatot kaptunk arra is, miért éppen ő került bele a kereszténység hitvallásába, az Apostoli Hitvallásba, aki Jézus halálakor a korabeli történetírások alapján valóban Izrael akkori római helytartója volt. A Nagytanácsnak Pilátus jóváhagyására volt szüksége ahhoz, hogy Jézuson a halálos ítéletet végrehajtathassák, s bár Pilátus tisztában volt Jézus ártatlanságával, a pozícióját féltve nem volt bátorsága szembeszállni a zsidó nép legfőbb vallási vezetőivel és a Jézus ellen felhergelt tömeggel. Választást ajánlott, kit bocsásson szabadon a zsidók legnagyobb ünnepe alkalmából: a messiás Jézust, vagy a rómaiak elnyomása ellen lázadást kirobbantó, gyilkosként fogvatartott szabadságharcost, Barabást? Igen, mi sem vagyunk jobbak a Jézus korabeli embereknél. Mi is azt tartjuk igazi értéknek, ami kézzel fogható, ami most biztosít jobb és szabadabb feltételeket az élethez. A kérdést így is megfogalmazhatjuk: melyiket választod? A földi jólétet, vagy a halál utáni üdvösséget?

Nagycsütörtökön *Kocsár-Kozma Anett* lelkésznő az 1Kor 11,23-29 igeszakasz alapján idézte fel Jézusnak a szenvedés útjára lépését megelőző utolsó húsvéti vacsoráját a tanítványokkal. Azzal, hogy a vacsora előtt megmosta a tanítványok lábát, még utoljára jelét adta mélységes szeretetének (Jn 13,1-15) és feltárta előttük halála titkát: meghirdette, hogy halála engesztelő áldozat, amely eltörli a bűnt, megszünteti Isten haragját és megváltást hoz a világnak. Isten bocsánata, amit az Úrvacsorában Krisztus kínál számunkra is: életszükséglet. Naponta hálásak tudunk-e lenni a földi kenyérért és a mennyeiért is? A poharat véve Jézus az új szövetségről beszélt, amit vérével pecsételt meg. Örök megtartatásunk van a Jézus által számunkra is megszerzett új szövetségben, az, hogy senki és semmi nem szakíthat el minket Isten szeretetétől. Az Úrnak halálát hirdeti, és a mi életünket. Ezért ne vegyük méltatlanul, hanem hálával, engedelmességre, szolgálatra készen, a testi és lelki áldásokat Isten kegyelmének, Krisztus szeretetének mennyei összefüggésében látva!

■ A videó felvétel nélkül elhangzott igehirdetéseket rövidítve közreadta: Márk Borbála

ÜNNEPELJÜNK EGYÜTT!

Széder-esti gondolatok

Az ünnepnapoknak minden vallás életében megszabott rendje és ideje van, amit a gyülekezetek betartanak. Egyházközségünk életében is így van.

A nagyheti sorozat különösen sok szellemi, lelki és testi táplálékot ígért a híveknek. Horváth-Hegyi Áron lelkész ünnepi asztalhoz hívta idén is a híveket a közös ünnepelés jegyében. Ünnepelejünk együtt!

Mikor április 16-án beléptünk a gyülekezeti terembe, meglepődve láttuk, hogy a megszokott ülésrendtől eltérően a székek szépen terített asztal mellett vártak minket. Miután leültünk, az asztalfőn szertartás szerinti öltözetben helyet foglaló lelkész – jobbján gyermekével, balján feleségével – elmagyarázta nekünk a páska ünnep történetének lényegét. Minden családtagnak megvan a maga feladata: az apa (a családfő) tanít, magyaráz, a gyerek kérdez, az anya gondoskodik (meggyújtja a hétágú gyertyatartó, a menóra gyertyáit).

A szülők felváltva mondják el a múltat idéző, az Egyiptomból való kivonulás történetét, Isten nagy tetteit a pusztában való vándorlás során. Az apa imát mond, megáldja a szőlő termését, a bort, amit Jézus fogyasztott az utolsó vacsorán peszahkor tanítványai körében. Elhangzik az apa imája: „Áldott vagy Te Örökkévaló Istenünk, aki ünnepeket adtál szeretettedben üdvtörténeti jelekül. E napot is így adtad, a peszáhi ünnep napját, a szabadulásunk évfordulóját. Ezen a szent napon jöttünk össze, hogy emlékezzünk az Egyiptomból való kivonulásra és Jézus, Messiásunk, a Te egyetlen Fiad áldozati halálára, Aki életét adta értünk, és a világ népeiért.” Ezután a közösség az apa hívására megissza az első pohár (kortynyi bort) – ez az áldás pohara.

A páska-bárány kivételével minden, az ősi szeretetlakomán szereplő étel jelen van. A széder-tálon megfelelő sorrendben elfogyasztandó ételnek, minden pohár bornak jelképes értéke van. A kovásztalan pászka (macesz), melyet az apa megtör, Krisztus megtört testére, az előírásszerűen elfogyasztott pohár bor Jézus értünk kiontott vérére emlékeztet. A keserű fűvel (torma) utalunk a nép keserű megpróbáltatásaira, a gyümölcspéppel a vályog agyagos sűrű anyagára, a tálkában lévő sós vízzel az építők könnyeire – de a zöld petrezselyem és a tojás a széder-tálon az újrakezdés reményét idézi.

A második poharat az ítélet poharának nevezi az apa, majd később kiisszuk a harmadik poharat, a megváltás kelyhét.

A Széder-est végén az apa visszatekint: Isten hogyan mentett meg bennünket a múltban. Előre tekintve pedig a jövőbe bízunk megtartó, segítő erejében, tanítjuk gyermekeinket az ünnepek jelentőségére, tiszteletére, megtartására. Az apa áldást mondva a gyülekezettel együtt kiissza a negyedik poharat, a dicséret kelyhét: „Áldott vagy Te, Örökkévaló Istenünk, a világ Királya, aki a szőlő gyümölcsét teremtetted.”

Végül elhangzik a negyedik ének: „Örök élő Adonáj, eltelnek évezredek és Te nem változol meg, Rólad szól a szív és a száj!” (EKE énekeskönyv 110. ének).

■ Ági Anikó

ÜNNEPI ÜZENET- MOZAIKOK A NAGYTEMPLOMI NAGYHETI ISTENTISZTELETEKRŐL: AZ ÚR VALÓBAN FELTÁMADT! HALLELUJA!

Az egyházi esztendő „ünneptelen” fél évének kezdetén emlékezzünk vissza legnagyobb ünnepeink üzeneteire, hiszen minden vasárnap a feltámadás tényét hirdeti, s nem „vásárnap”! Az ünnepek nevére kattintva az [online](#) *Hírmondóban* elérhetőek az istentiszteletek videói.

[Nagypéntek este](#) Az esti passió istentiszteleten *dr. Kovács László Attila* igazgatólelkész hirdette az ígét a szenvedéstörténet felolvasását követően 2Kor 5,14-21 versei alapján. Evangélikusnak lenni annyit jelent, hogy mindig kész az én szívem ige szerinti megújulásra. Mit is jelent Krisztusban lenni? Reformátoraink szerint az ige csatornáin keresztül kapjuk a Szentlelket, aki újjáteremt, s gyümölcsöt érlel bennünk. A Krisztus-központú igehirdetés: az evangélium hirdetése! Miért kell megbékélni Istennel? Isten megbékéltetett minket önmagával! Az a mi keresztyén küldetésünk, hogy az örömhírt vigyük el mindenhova ezen a világon, Krisztus jó és hűséges követőiként.

[Húsvét hajnal](#) Az öt órakor kezdődött „gyertyafényes” istentiszteleten *Horváth-Hegyi Áron* parókus lelkész prédikált a „fehér ruhás” fiatalok liturgikus szolgálatát követően Mk 16,1-8 híradása alapján. Isten cselekvése sokszor félelmetes. Nincs itt! Üres a kereszt, üres a sír is. Ne féljetek! Feltámadt! Az hisz Jézusban, aki találkozott a Feltámadottal. Mondjátok el! Krisztus valóban feltámadt! A naptár szerinti 5 óra 43 perckor felkelő nap fénye átszűrődött az oltárkép feletti színes üveglapokon, hirdelve az új nap eljövételét. Jézus a mi napunk! Az ősi liturgikus elemeket is tartalmazó hajnali istentisztelet úrvacsorai közösséggel zárult.

[Húsvét ünnepe](#) A délelőtti ünnepi istentiszteleten *dr. Kovács László Attila* az örömhírt mondta el az ógyházi evangélium, Mk 16,1-8 szerint. Krisztus valóban feltámadt; ez hitünk alapja. Ő Úr élet és halál felett. Ám ezt a vallástételt nem mindenki fogadja el. Isten drága ajándéka ez a meggyőződés, és a hitre jutás hosszú folyamat. Húsvét legfontosabb üzenete: az élet győzött a halál felett! Lesz feltámadás! Hiszitek-e, hogy szeretettel többre jut az ember, mint erőszakkal és gyűlölettel? Annyira szeret minket az Isten, hogy életet és üdvösséget ajándékozott nekünk Jézus által. Hirdessétek ti is, testvéreim, mondjátok el másoknak is: Krisztus feltámadt!

A Húsvétvasárnap megünneplésének méltó befejezéseként került sor a hagyományos húsvéti zenés áhítatra, amelyen a gyülekezet énekkara szolgált, Jávori Pál és *Dr. Kovács László Attila* orgonajátékával.

[Húsvét 2. napja](#) A húsvét hétfői istentiszteleten *Horváth-Hegyi Áron* szólt az emmausi tanítványok története, Lk 24,13-35 alapján a jó hírről. Jézus él és megjelenik az övéinek. Ő ma is személyesen akar találkozni velünk. Áron is vegyétek meg ezeket az alkalmakat! „Minden elhagy, elfeled, Isten vég nélkül szeret.” (EÉ 53,1) Ő mindenható Úr. Az Ószövetség is Jézust hirdeti. Ma is jó vele lenni! Szükségünk van rá! A tanítvány arról tanúskodik, amit maga is megtapasztalt. Elmondta-e már ezt a jó hírt szerettednek, a számodra fontos embereknek; hogy mások is találkozhassanak a Feltámadottal? Csak a Jézusba vetett hit által lehet bejutni a mennyek országába.

Ezekben az „ünneptelen” hónapokban mi is kövessük az első tanítványok példáját: „Ők elmondták, hogy valóban feltámadt az Úr!” (Lk 24,34) Így dicsőítsük az Urat: *Halleluja!*

■ [Összeállította](#): G. A.

PÜNKÖSDI EVANGÉLIZÁCIÓ MANDABOKORBAN

„**Gyülekezet a Szentlélek sodrásában**” vezérgondolat alapján Mike Sámuel, a Kecskeméti Baptista Gyülekezet lelkipásztora végzett evangélizációs igei szolgálatot a Mandabokori Imaházban május 15. és 18. között.

Helyreállító - gyógyító találkozások és a tanítványi közösség volt az első este címe, melynek Igei üzenete a **Lukács 22,31-34 és a János 21,1-14-ből** szólt a gyülekezetekhez. A lelkipásztor egészen személyessé tette Isten jelenlétét, aki nem hagyott magunkra minket. A Biblia ezt az Isteni üzenetet hordozza, és minden keresztyén ünnep azt mutatja, hogy Jézus Krisztusban közénk jött a cselekvő Atya. Az ige alapján kifejtette, hogy Isten szüntelen munkálkodik a tőle elszakadt ember megmentésén, Ő az, aki valamit tesz értünk, és személyre szabja életünkben gyógyító munkáját. Kiemelte a mai gyülekezetek betegségének a tünetét, a szereptévesztést: szolgálatuknak a tanítványságban kellene megmutatkoznia, ám ez torzulás alá került, ugyanis a mai keresztyén ember nem a tanítványi küldetést, hanem az egyházépítést tartja fő feladatának. Ezeknek a torzulásoknak több jele is van: ilyenek a lemorzsolódás, az álarchordozás, az elszigetelődés (magány) és a keresztyén nárcizmus. Az ördögnek ebbe a rostájába minden tanítvány belekerül. Így figyelmezteti Jézus Pétert is: *„Simon, Simon, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát. De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzon a hited.”* (Lukács 22,31-32). Ma is rostál az ördög! Nemcsak a tizenegy került szétszórattatásba, hanem a mai gyülekezetek is, de az Úr Jézus ugyanazzal a féltő szeretettel jön értünk, hogy összeszedjen a kiesett rostából. A kereszt hatalma a szeretet, ezzel jön utánunk, de nem használ kényszerítő eszközöket, hogy döntésre bírjon minket, mert a kard hatalma és a szeretet hatalma összeférhetetlen. Mi fordítottunk hátat Istennek, ezért meghagyja nekünk a szabad döntés lehetőségét. A mi gyógyulásunk az Ő sebeiben van! Őbenne és Őáltala van szabadulásunk a bűn minden rabságából, Nélküle démonok vannak, sötétség és halál. Ha életben vagy – jött a személyes üzenet – azt jelenti, hogy Jézus nem mondott le rólad! Nincs olyan bűn, amiért Ő ne halt volna meg. Ezt a harcot kell, hogy vívja a keresztyén közösség ma is: a lélekmentés szolgálatát. És megtapasztalja, hogyan állítja helyre Jézus a lecsúszott, szétesett életeteket, és állítja a maga szolgálatába őket a Szent Lélek erejével.

A második estén személyes bizonyosságtételben mutatkozott be a szolgálattelvő, majd beszélt (**Ezékiel 37, 1-14** alapján) **az ember teremtéséről és létéről a Szentháromság Egy Isten szívében**. Ez az ember létezésének végső oka és célja, ebben a szeretetközösségben élt az első emberpár. Ezt rontja meg a kísértő a bűnnel, ami olyan szellemi termék, mely által szövetségesé válik a Sátánnak. A bűn kitépett minket a Szentháromság közösségéből, és ezt a megszakadt kapcsolatot akarja az Atya helyreállítani. A megváltásunkban részt vesz a teljes Szentháromság. Az Atya elküldte a Fiút, hogy megváltson, Jézus Krisztus pedig elküldte a vigasztaló Szent Lelket, aki belülről újjászül minket. Azért van erre szükség, mert az ember nem tud magától megváltozni. A törvény tükröt tart, de nem ad erőt. Szüntelen vétkezett Izráel népe Isten ellen, és szüntelen vétkezünk mi is, bemocskolódunk a bűnnel. Kell egy új szövetség, ami kibékít minket Istennel, ami által beírja a törvényt és annak adóját a szívünkbe! Mert Isten nem köt szövetséget a Sátánnal, nem békül ki a mi bűneinkkel! De felszólít és kijózanít: *„Térj meg Izráel, Istenedhez, az Úrhoz, mert bűnöd miatt buktál el!”* (Hóseás 14,2) Erről a szövetségről szól az Ezékiel által leírt történet. Mert Isten úgy látja az Ő népét, mint az elszáradt csontokat, mint az ítéletre váró élettelen népet, akik a bálványaik miatt kerültek ebbe az állapotba. A bálvány

nem Isten, annak össze kell törnie, és az Atya szeret annyira minket, hogy ezt meg is teszi. A kérdés az, hogy hányszor kell, hogy összetörje ahhoz, hogy elhiggyük, csak bálvány volt? Kitől akarunk megszabadulni az életünkben: a bálványoktól, vagy Istentől? Hányszor kell, hogy kifosszon minket az ördög, hogy higgyünk az Istennek? Az elszáradt és kifosztott életünk kell az Istennek! „*Ne félj, csak higgy!*” Isten szava életet hoz ebbe az állapotba. Ezért kellett prófétálni Ezékielnek! Isten cselekedett az Ő szava által, akárcsak a teremtkor, és az Ő szava ma is teremtkő hatalommal bír. Nem javítgatni akar, egy kicsit jobba, elviselhetővé tenni, hogy aztán elkárhozzunk, hanem teljesen újjá akar teremteni, és az Ő Lelke által étellel ajándékozik meg. Ez ma is valóság! Csak hittellel kell megragadni a megfeszített és feltámadott Krisztust, és a lélek megmenekül. Ebbe a szolgálatba állítja Isten az Ő megváltott népét is! A lélekmentés szolgálatába, ez a gyülekezet feladata.

Hogyan munkálkodik Isten az egyes emberben? A

harmadik estén az igehirdető az 1Sámuel 10 és az 51. Zsoltár 12,14 szerint mutatta be az embert kereső Istent. „*Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett!*” (Lukács 19,10) Miközben mi a szamaraink után járkálunk, mint Saul, a mi keresésünkre Ő maga indult el Jézusban. Ahogyan a pásztor az eltévedt juhokat és a példázatbeli asszony a drachmát, úgy kutat fel minket a szemétben, mert értékesek vagyunk a Számára. Mert Isten szereti az elveszett, bűnös embert, és sokkal többel akar megajándékozni, mint amit mi valaha kérnénk tőle kicsinyességünkben és hitetlenségünkben. „*Ha te ismernéd azt, aki tőled vizet kér, te kértél volna tőle, és Ő adott volna neked*

élő vizet!” – mondja Jézus a samáriai asszonynak. Mi a saját elgondolásunk szerint munkálkodunk, Isten Szent Lelke azonban teljesen átformál. Általa Ő maga munkálkodik és teljesen más ember leszel. Ez az újjászületés, ez az identitás! Isten embere leszel, az Ő szeretett fia, amiben erő van, és ezt támadja az ördög. A hívő ember tettei nem a státuszából, hanem az identitásából fakadnak. Őt nem a kényszer, a félelem, az embereknek való megfelelés mozgatja, hanem Isten Lelke, és „*akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai*”. (Róma 8,14) Amikor fontosabbá válik számunkra a státusz annál, hogy Isten fiai vagyunk, megsomorítjuk Isten Lelkét, és eltávozik tőlünk. Saul a státuszát féltette, ezért elveszítette Istent. Dávid semmit sem tartott drágának, egyedül a Szent Lelket, az Istennel való közösséget félt elveszíteni. Erre vágyakoztak a tanítványok és vártak rá, ezt töltötte ki Jézus az első pünkösdkor az övéire, és téged is más emberré akar tenni általa. Kell neked a Szent Lélek ajándéka, vagy a státuszodat többre becsülöd a Krisztussal való közösségnél?

A záró alkalmon, a vasárnap délelőtti Igehirdetésben arra a kérdésre kaphattunk választ, hogy **Milyen az, ha egy gyülekezet belekerül a Szent Lélek sodrásába, és Isten Lelke kiárad egy közösségre?** – az ApCsel 2,42-47 szerint. Mike Sámuel kihangsúlyozta, hogy Isten semmit sem tesz titkon, hanem gondoskodott arról, hogy az emberek lássák az Ő üdvözítő munkáját. Ezért minden esemény, a virágvasárnap, a nagypéntek, a húsvét és a pünkösöd is olyan napra lett rögzítve az Úr által, amikor Jeruzsálemben nagyon sokan mentek fel, és szemtanúi lehettek az

eseményeknek. Látták és hallották Isten munkáit, de a kérdés az, hogy hogyan hatott ez rájuk, és hogyan hat ez ma ránk, mai keresztyénekre? Mert a megváltás azt jelenti, hogy sokkal nagyobb a bajunk, mint ahogy mi gondolnánk! Mert bár vágyakozunk a Szabadítóra, de csak a körülményeinket szeretnénk megváltoztatni, megszabadulni a gondjainktól. Jézus azért jött, hogy a szívünkben végezze el a változást, nem a körülményeinkben! Az ember nyomorúsága az, hogy nem kell neki az a Krisztus, aki őt magát akarja megváltoztatni. A mindenkori embernek olyan isten kell, aki nagyobb legyen nála, de ő parancsolhasson, neki fogadjon szót, olyan messiás, akit ő képzel el, nem az, akit Isten a megmentésére szánt. Ezért feszítették Krisztust keresztre, és ezért feszíti keresztre ma is Őt az, aki nem tudja átadni az élete fölött az uralmat Neki! A Teremtő Istennel szembement a teremtmény, megkeményedett iránta a szíve. Ezért kellett pünkösdkor kitöltetni a Szent Léleknek, hogy lakozást vehessen Isten a mi bűnös szívünkben, megcélozza az egót, az önmagunk imádatát, és uralomra juttassa azt, aki megszabadít az életre, Jézus Krisztust! A Lélek arról tesz bizonyosságot, hogy nem kell, hogy a halálfélelem rabságában maradjunk, mert Krisztus meghalt a mi bűneinkért a kereszten, feltámadt megdicsőült testben a mi megigazulásunkért, és utat készített számunkra, amely visszavisz az Atyai házba, a földi nyomorúságból a Mennyei Dicsőségbe! A Szent Lélek azért jött, hogy bizonyosságot tegyen erről, és erősítsen minket. Az első pünkösd gyülekezet nem ellenkezett Istennel, hanem kinyitotta a szívét és befogadta Őt! A Szent Lélek megtöltötte élettel a gyülekezetet, ezt az örömhírt tudták vinni szerteszét, Isten megtérésre hívó szavát!

Az első gyülekezet példája annak, hogy hogyan néz ki az a közösség, amely a Szent Lélek sodrásában él: *„állhatatosan kitartottak az apostolok tudományában és a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban... együtt voltak, és mindenük közös volt...vagyonukat és birtokaikat eladogatták, és szétosztogatták mindenkinek, amint kinek-kinek szüksége volt... kitartóan, egy szívvel-lélekkel összegyűltek a templomban... az Úr pedig naponta szaporította a gyülekezetet az üdvözülőkkel.”*

Ez az üzenete ma Istennek a mai gyülekezetek felé: ha a közösség az a hely lesz, ahová kitartóan és állhatatosan bekapcsolódunk a szeretet gyakorlásába, érzékenyek leszünk egymás szükségére, kapcsolatban maradunk Istennel az imádság által, mennyei erőt és útmutatást kérünk, és mindezt úgy tesszük, hogy Isten marad a középpontban, akkor bizonyosak lehetünk afelől, hogy az Ő országának az építését munkáljuk az Ő dicsőségére. Ebben az engedelmségben tapasztaljuk meg, hogy kiárasztja áldását ránk!

Az én személyes üzenetem a kedves olvasó testvérem felé az, hogy ebben a közösségben részt lehet venni! Isten Szent Lelke ma is munkálkodik, és annak erejét nem tapasztalhatjuk meg ennek az írásnak az elolvasása által, hanem csak a közösségi élet gyakorlása által, úgy, ahogyan megmutatta számunkra az első gyülekezet. Miért fontos egymással közösségben lenni? Mert Krisztus Urunk megmutatta, hogy feltámadása után nem a Jeruzsálem utcáin kóborló Tamásnak jelent meg, hanem azoknak, akik együtt voltak és imádkoztak! Aki nincs jelen, kizárja magát ennek a találkozásnak az örömeiből! A Covid eszköz volt az ördög kezében a közösségek szétbontására! A természet törvénye ma is az, hogy a magára maradt bárányt elragadja a farkas. Ezért drága lélek, hívunk és várunk a közösségbe, az Isten jelenlétébe! Mert én hiszem, hogy bár híjával vagyunk a tökéletességnek, de Isten jelen van közöttünk, és a Szent Lélek ma is megtartó erővel és életeteket átváltoztató hatalommal munkálkodik! Te hiszed-e ezt?

ÜNNEPI MEGEMLÉKEZÉS NYÍREGYHÁZÁN A 100 ÉVE SZÜLETTET GÁNC S ALADÁRRÓL

Korábbi lelkészére, kántorára és kórusvezetőjére emlékezett a nyíregyházi gyülekezet

Május 18-án, *Cantate* vasárnapján Gáncs Aladár, orgonaművészre és evangélikus lelkészre emlékezett a nyíregyházi evangélikus egyházközség gyülekezete, aki 1952-1978 között szolgált Nyíregyházán. A most 100 éve született Gáncs Aladárnak a hűséges lelkészi szolgálata mellett kántorként, orgonistaként és karvezetőként is nagyon sokat köszönhetett a nyíregyházi gyülekezet.

Az ünnepi megemlékezés a Nagytemplomban a délelőtti istentiszteleten kezdődött, ahol ebből az alkalomból az igehirdetés szolgálatát Gáncs Péter nyugalmazott püspök, a liturgiát pedig Dr. Kovács László Attila igazgató lelkész végezte. Püspök úr bevezetőjében hálás szívvel emlékezett vissza arra, hogy mennyi áldást kapott életének első két évtizedében „e szent falak között” a gyülekezettől és az itt szolgáló lelkészekről. Azért pedig külön is hálát adott, hogy az éneklő gyülekezet vasárnapján Ézsaiás „hálaadó zsoltára” (Ézsaiás 12,1-6) az alapige, és igehirdetésében kiemelte az Istent dicsőítő, a Teremtőnek hálát adó közös éneklés fontosságát. Az éneklés az a csodálatos forrás, amiből ha merítünk, felfrissülünk mi is, és másoknak is tudunk felüdülést adni! Luthert idézve: „A szent muzsika az örök élet előjátéka.”

Az igehirdetés után – ebből az alkalomból a Gáncs Aladár nevét felvett – gyülekezeti kórus szolgálata következett, ami folytatódott a délutáni Zenés Áhítaton. A hangverseny bevezetőjeként J. S. Bach: D-dúr Prelúdium és Fúga csendült fel Dr. Kovács László Attila orgonaművész előadásában. Ezt követően Gáncs Aladár életéről, nyíregyházi szolgálatáról hallhattunk szemelvényeket Kormos Gyula: „A nyíregyházi evangélikus Nagytemplom orgonatörténete, kántorai” című írásából:

„Székesfehérvári születésű diákként a Fasori Gimnáziumban jelesen érettségizett 1943-ban. Tanulmányait a soproni Erzsébet Tudományegyetem Hittudományi Karán folytatta, ahol 4 év után kapott abszolutóriumot, s Baján kezdte el, majd a budapest-kelenföldi gyülekezetnél folytatta segédlelkészi szolgálatát... A segédlelkészi szolgálatot 4 év csepeli hitoktató-lelkészi munka követte. Zenét magánúton tanult. Egy éves zongoratanulmányát követően orgonálni Kapi-Králik Jenőnél kezdett még

1942-ben. A teológia elkezdésével ez a tanulmánya abbamaradt. 1952-ben Nyíregyházára költözött, és lelkészi szolgálata mellett az evangélikus gyülekezet főorgonása lett. Ideköltözését követően zenei tanulmányait még 3 év intenzív zongora-tanulással egészítette ki Straky Tibornál, s még 3 éven át – Nyíregyházáról Budapestre rendszeresen felutazva – Gergely Ferencnél folytatta orgonatanulmányait. Az 50-es évek elején jelentkezett a debreceni konzervatóriumba is, de – a korra jellemző módon még válaszra sem méltatva – nem vették fel lelkészi végzettsége miatt. Elődeitől nemcsak a kántori teendőket, hanem a kórus vezetését is átvette. 1969-től az év minden hónapjának első hétfőjén orgona-félórát szervezett,

amelyeken rendszeresen ő orgonált. Az orgonazene megkedveltetése mellett célja első- sorban a korálelőjátékok szépségeinek megszerettetése volt. Az orgona-félórák kezdeti 25-30 fős látogatottsága az évek során olykor 1000-1500 főre növekedett, s a félórás zenés időtartam egészórás orgonahangversenyekké fejlődött. E hangversenyek varázsa annak is köszönhető, hogy minden alkalommal rendszeres zenei magyarázat is elhangzott a művek jobb megértése érdekében... Még nyíregyházi tartózkodása alatt 1960-ban egy 200 oldalas disszertációt is készített „A templomi orgonajáték története Bachig” címmel, azonban ennek kiadását papi mivolta miatt nem engedélyezték. 1965-re készült el a mintegy 100 oldalas tanulmánya „A zene teológiája” címmel, amelynek német nyelvű kivonatos fordítását a lipcsei Bach Levéltárban helyezték el.”

Ez után következett a Gáncs Aladár Evangélikus Énekkar közreműködésével és Dr. Kovács László Attila vezényletével négy ének: Josquin des Prés: Fogadd el hálaéneke; J. S. Bach: Csak Te vagy én Istenem; J. S. Bach: Az Isten útja; és J. S. Bach: Úr Isten most eléd lépek című korálelőjáték, amelyet a gyülekezet azonos kezdetű éneke zárt le.

A gyönyörű zenei élmény után Gáncs Péter – Gáncs Aladár fia – nyugalmazott püspökünk igei szolgálata hangzott el a 100-ik Zsoltár alapján, melynek során püspök úr hálaadó és örömteli éneklésre bízta a gyülekezetet, és kérésére gyülekezeti énekként elhangzott Lackfi János Örvend lelkem, Istent hirdeti kezdetű, 2020-ban írt zsoltár-átdolgozása.

Ismét három gyönyörű éneket adott elő az énekkar: Liszt Ferenc: Szívünkbe áraszd; Bortnyianyzky Demeter: Imádom azt a nagy szerelmet; és Szokolay Sándor: Én vagyok a feltámadás című műveit. Végül pedig – a nyíregyházi orgonazene kedvelő közönség számára favoritnak számító J. S. Bach: D-mol Toccata és Fúga zárta a „megemlékező” zenés áhítatot Dr. Kovács László Attila közreműködésével.

▪ *Veczánné Repka Jolán egyházközségi felügyelő*

EVANGÉLIKUS PRESBITEREK ORSZÁGOS TALÁLKOZÓJA

„Szolgálatra, tette készen” (EÉ 475,2)

És mi van most a Hungexpón? – kérdezte tőlem érdeklődéssel útbaigazítóm, ahogy a Pillangó utcai megállónál az odavezető út felől érdeklődtem. EPOT – vágtam rá, aztán gyorsan hozzátettem, hogy Evangélikus Presbiterok Országos Találkozója, kezdjen is bármit ezzel az információval. Aha! – mondta, az jó lehet, és kedvesen megköszönve neki az útbaigazítást, elköszöntünk egymástól.

És valóban, jó lett. Az ez évi is, nem csalódtam, ahogy gondolom a többiek sem az egyházközségünkben, amin – Horváth-Hegyi Áron lelkészünk pontos szervezésével és kimutatása alapján – 18-an vettünk részt. Az ország számos pontjáról érkeztek most is a testvérek, igazán színes volt a tömeg, a nyüzsgés, a mozgolódás, ami fogadott bennünket.

A nap programjának első részét a közös éneklések tették hangulatossá, a közel ülőknek volt alkalmuk egymásnak bemutatkozni, egymást köszönteni, kezet nyújtani. A ráhangolódás után plenáris események következtek, amit az ebéd utáni beszélgetések, szekcióbeszélgetések követtek a „Szolgálatra, tette készen” (EÉ 475/2) tematikára építve, különös tekintettel a mottóhoz kapcsolódó *elköteleződés* kérdése köré. A plenáris teremben igazán változatos

köszöntések, felszólalások és tanúságtételek hangzottak el. Ezek közül kiemelném a „Szolgálatra készen – hogyan tovább?” panelbeszélgetést, amit Galambos Ádám gyülekezeti referens vezetett. A résztvevők közül Szabóné Mátrai Mariann szavai mindig megérintenek, mint most is: józan és pontos leírást ad egyházunk helyzetéről, pontos útmutatást ad az egyházon belüli feladatokról, kihívásokról. Malik Péter Károly (nyírtelki lelkész) pedig, ugyancsak a beszélgető kör tagjaként mindannyiunk szoros figyelmét vonta magára – mondanivalója, szeretetteljes megnyilvánulása, elhivatottsága kiemelkedő volt.

A lehetőségek piacán a standok közt sétálgatva a szünetekben és ebédszünetben személyes találkozásokra is volt lehetőség. Nekem ez a kötetlen „bámészkodás”, szemlélődés nyújtotta a legnagyobb személyes élményt, mert mindeközben találkozhattam régi ismerősökkel, felfedeztem a tömegben korábbi iskolalelkészeinket, Esztert és Lillát, Kovács Erzsikét, köszönhettem és beszélgethettem igazgató kollégákkal (Sopronból, Pápáról, Budapestről). Ezeknek a kapcsolatszálaknak a megerősítése egy ilyen találkozón nagyon fontos, hisz ezeken keresztül erősödhet egyházunk egyre erősebb szövetté, tarthatja meg kötelékében egyházunk tagjait. Az ebédet Martinovszky István és Kovács Gyula presbiter testvérekkel együtt fogyasztottuk, és közben csatlakozott hozzánk Bálintné Bea is, aki szívélyesen invitált missziós standjukhoz.

A szekcióbeszélgetések mindegyike tartalmaznak ígérek, igyekeztem ide is, oda is becsatlakozni, de végül az újonnan induló EGYMI (Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézet) főigazgatójával beszélgettem hosszan, aki megosztotta örömét és aggodalmait is az új feladat ellátását illetően. Az új intézmény létrehozásával egy nagyon régi álma, vágya és vállalása teljesül az evangélikus egyháznak a nevelési, oktatási stratégiájához kapcsolódóan. Ennek a jövő tanévben Cinkotán induló, sajátos nevelési igényű gyermekeket fogadó Szőlőszem Evangélikus Óvoda tagintézménynek került felajánlásra a záró istentisztelet offertóriuma is, mely alkalmon ugyan én nem tudtam részt venni, de tájékozódtam tartalmáról a bőséges képes beszámolókból, az eseményt követő internetes írásokból, mely oldalak felkeresésére és olvasására biztatok minden érdeklődőt. Én feltöltődve, sok élménnyel, lelki útravalóval tértem haza az EPOT-ról. Jó volt!

■ Kocsisné Sárossy Emőke presbiter

FELSZENTELÉSRE EMLÉKEZTÜNK VARGABOKORBAN

Krisztus visszajön - maradj hűséges (2Thessz)

Körzetünk, a III. körzet borbányai, érpataki, ludastói, nagykállói és vargabokri hittársai nagy szeretettel fogadták keresztény felebarátaikat Pünkösöd hétfőn a Veres család által gondozott Immánuel imaházban, melynek nevét a konfirmandusok adták 1990-ben.

„Nem személyválogató az Isten.” (ApCsel 10, 34b) Ez az igé köszöntötte már a tornác oszlopon az érkezőket a kiskerti tearózsák megcsodálása után, és ez fonta körbe egész napunkat.

A 35 évvel ezelőtti nyári felszentelésre *Bozorády Zoltán* akkori beszédének hangfelvétele által emlékezhettünk, *Horváth-Hegyi Áron* körzeti lelkészünk köszöntése és imája után.

Délelőtti igehirdetőnk *Veczán Zoltán*, Alberti lelkésze volt. Az ApCsel 10,34-48 alapján Kornéliusz százados Pál apostol segítségével általi megtérését, bűnbocsánatát ajánlotta szívünknek a Pünkösdkor a világunkba érkező Szentlélek befogadásával. Az igehirdetését követő csoportos, hitmélyítő beszélgetések egyikét is ő, a másikat *Adámi László*, körzetünk előző lelkésze fogta össze.

Az ebéd, szeretetvendégség után *Adámi Johanna* bizonyágtétele következett 8 keresztény témájú festményének szóbeli bemutatása által. Bevezetésként hallhattuk énekét is, *Szuha Mónika*, a *Budavári Gospel Kórus* vezetője, egyik gyermekük keresztanya oldalán. Nekem a *Pünkösdi láng* és az *Átjáró* c. képek férkőztek leginkább a lelkembe. A zenei kísérettel délelőtt *Jávori Teofil*, majd *Horváth-Hegyi Áron* szolgált ezen a léleképítő napon.

Istennel egyesítő – gitárral kísért – gospel dalokkal lepett meg minket *Bencze Imre* lelkész és *Szuha Móni* bizonyágtétele az ezutáni csaknem 1 órában. Ünnepe volt az ünnepben... *Imre* lelkész négy unokája egy közös dallal is kifejezte együvé tartozásukat.

Délutáni igehirdetőnk, *Szmolár Attila* lelkész maga is részt vett annak idején az elsősorban gyülekezeti munkával megvalósult imaház építésében. Az Úrvacsorára János evangéliuma 3. fejezetének 16-21. versei segítségével emelte fel szívünket az Úristenhez.

Végül fogadják szeretettel a két igehirdető lelkészünkkel készült ünnepi riportot.

Veczán Zoltán:

A Szentlélek világunkba érkezését, ezt az áldást ünnepeljük Pünkösdkor. Ön szerint mi a Szentlélek szerepe ma a keresztény ember életében?

Tulajdonképpen ma arra próbál terelni bennünket a korszellem, hogy keressük az „újat”, amit még nem látott senki, ahol még nem járt senki, amit nem alkotott még meg senki. Tucatjával jönnek ki a sablonos, egy kaptafára alkotott filmek, zenék, de politikai jelmondatok is, amelyek egy szürkeséget visznek bele az életbe.

A Szentlélektől is talán ezt várjuk. Hogyan tud a 21. századi emberhez szólni? Hogyan tud évről évre megújulni, valami újat mondani, valami új teológiai üzenetet adni, amit még nem hallottunk sokszor a szószékről?

A Biblia azért nagyszerű, mert úgy tud megújítani napról napra bennünket az élő ige, hogy nem változik a tartalom. Sőt, azért mondhatjuk, hogy a Szentírás nem egy régi kor ma is üzenettel bíró kelléke, hanem Isten ígéje a szó legteljesebb értelmében. ÉL. Élet van benne, hiszen annak tartalma nem változik, de az olvasó élete napról napra, percről percre változásban van - a Szentlélek pedig együtt halad ezzel a változással.

Isten Lelkét kapjuk az ige által – és csakis az által, – a Lélek pedig hitet terem. Krisztusra irányítja a figyelmünket. Megtartja, megújítja és megerősíti az új embert. Ezt tette az első pünkösdkor, és ezt akarja tenni ma is. Az ő munkamorálja, célja nem változik, az eszközök sem változnak, a modern nyugati életvitelben is valósággal szólítja meg a szíveket.

Hogyan tart Ön nap, mint nap kapcsolatot a Szentlélekkel? Mit tanácsol nekünk, mint hittársaknak, hogyan erősítsük kommunikációnkat Vele, a Szentháromság 3. személyével?

Akik azt mondják, hogy „nincs szükségük a Szentírásra, mert anélkül is hisznek”, igazából semmi különöset nem mondanak. A hívő ember nem kell, hogy megbotránkozzon azon, hogy józan ésszel felismerhető Isten jelenléte ebben a világban. Sajnos a mai gondolkodásban van egy rendkívül nagy „felületesség”. Ez sokszor megmutatkozik nemcsak a munkához, családhoz, de Istenhez való viszonyunkban is. Az a helyzet, hogy ez a fajta felületesség, nemtörődömség – „megelégszem a minimummal” gondolkodás – számtalan konfliktus, családi válság, válás, kiégés útját is jelenti ma. Elmondhatjuk tehát, hogy ez nem jó az embernek.

Ugyanez van az Istennel való viszonyunkban is. Lehet, hogy az értelem által megtudhatom, hogy van Isten, de ez még csak a minimum, ettől még kiég az ember, tönkremegy, elveszett marad. Ami viszont megfordítja az életemet, ha Isten megismerésében „mélyre” ások, egészen a legmélyebbre. Ebben van segítségünk a Szentlélek, aki a Biblia szavain keresztül munkálkodik. Egyedül az igén keresztül. A bizonyágtevő elődök élete, szavai, énekei és tettei nem egyenrangúak az igével, hanem ezek inkább összhangban vannak vele, mondhatnám azt, hogy ráerősítenek az ige üzenetére. A Szentlélek önmagában a kedvességen, a segítőkészségen, vagy a bölcsességen etc. keresztül még nem munkálkodik: sajnos ma sok lelkész moralizáló igehirdetést tart, és az igehirdetők javarésze humanista szónokká változik egy pillanat alatt.

Ha az Isten ígéje jelenlétében töltött idő párosul az imádsággal – tehát nem önmagában az imádkozó élet (!), – akkor erősíthetjük a Szentlélek munkáját.

Mostanában is többen vágyat éreznek, hogy művészetükkel bemutassák saját, egyéni kapcsolatukat a Szentháromsággal. Itt, a Veres család által gondozott vargabokri Immánuel imaházunkban ma, az általam is kezdeteitől tisztelt *Adámi Johanna* festőművész keresztény utalású képei példázzák ezt. Az egyéni megélés sok veszélyt rejt, mint ahogy nemrég országosan is neves énekes szolgálónk szakadékba esése bizonyítja. Ön szerint hogyan és meddig mehet el az egyediségre is teremtett ember evangéliumunk keskeny útján?

Öröndetes dolog, hogy az evangéliumot szinte bármilyen művészeti stílussal át lehet adni. Öröm látni Johanna munkásságát. Bevallom engem megragadott a festményekhez fűzött igei bizonyágtétel, ugyanis a bizonyágtétel az Úr bennem végzett munkájának valamilyen formában való megjelenítését jelenti. Számomra ez a mai értelemben vett „nyelveken szólás” folytatását jelenti: bizonyágot tenni a zene, a film, a festészet, szobrászat nyelvezetén keresztül, vagy éppen a különböző generációk, nemzetek, kultúrák stb. nyelvén keresztül.

Viszont azt is el kell mondanom, hogy *„akire sokat bíznak, attól sok kéretik számon”* (Lk 12,48). Tehát a vezetőknek – és így nekem is – különösen nagy felelőssége van az egyházban. Ugyanakkor Jézus vére minden bűnt eltöröl.

Ön Alberti lelkipásztora, felesége, Fanni asszony támogatásával. Hogyan éli meg az idei pünkösdt családja?

A sokrétű szolgálatok miatt van egy általános fáradtság bennünk. A lelkeszségnek nagy veszélye a „beestem az ünnepre” érzése. Sok szervezés, készülés, és igazán nem tudja megélni az ünnep Istenre figyelő, Istent dicsőítő jellegét.

Nekünk meg kellett most tanulni elengedni dolgokat. Az ember sokszor emészti magát – hogyan lehetett volna jobb, szebb, tökéletesebb egy esemény –, de ennek csak akkor van értelme, ha tudom és mindig tudatosítom magamban, hogy kit is ünneplünk? Mi is a célja az alkalmainknak?

Fáradtak vagyunk az elmúlt napok eseményei miatt, de most nagyon jó töltekezni Vargabokorban a csendesnapon. A körülöttünk lévő világban az emberek pünkösdt egy újabb hosszú hétvégének élik meg, nekünk azonban Krisztus ígéretének beteljesedése, és ez elég.

Szmolár Attila:

Honnan ismerhetjük fel magunkban, hogy már a Szentlélek által élünk?

Azt, hogy a Szentlélek által élünk, nem valamilyen látványos vagy rendkívüli élményből, hanem a mindennapi élet gyümölcseiből ismerhetjük fel. A Szentírás a Lélek gyümölcseit megnevezi Pál apostol által a Gal 5,22-23-ban: *„A lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, béke, türelem, szíveség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.”* Ha ezek növekednek bennünk – még ha lassan is –, az erős jele annak, hogy a Szentlélek munkálkodik bennünk. Fontos, hogy ez nem tökéletességet, hanem irányt jelent. Nem arról van szó,

hogy mindig mindent jól csinálunk, hanem hogy belül változunk, és egyre inkább Krisztus jellemét tükrözzük.

Azt, hogy a Szentlélek által élünk, azt a bennünk lévő bizonyosság erősíti. Pál apostol a Rómaiakhoz írott levelében a 8,16-ban ezt írja: *„Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy Isten gyermekei vagyunk.”* Ez egy mély, belső bizonyosság, hogy nem vagyunk egyedül, hogy Isten szeret minket, hogy életünk nem véletlenek sorozata. Ha felismered saját bűneidet, és nem elfutni akarsz Istentől, hanem hozzá fordulni, ez a Szentlélek munkája. A megtérésre való készség, a bocsánatkérés és a megbocsátás képessége sem magától van.

A Szentlélek által élő ember vágyik Isten igéjére – nem mindig érezzük könnyűnek –, de felismerjük benne az Élet kenyerét.

Hasonlóképpen az imádság nem pusztán kötelesség, hanem kapcsolat, igazi vágy az Atyával való beszélgetésre. Bonhoeffer így vall: „A Szentlélek sohasem önmagára mutat, hanem Krisztusra.” Ha tehát Jézus Krisztus egyre fontosabb lesz számodra, az a Szentlélek vezetésének biztos jele. Luther Márton erről így vall: „Ahol a Szentlélek van, ott van élet, ott van szabadság, ott van Krisztus.”

A mai fiataloknak a Lélek melyik gyümölcsére hívná fel a figyelmet?

Ez egy nagyon jó és időszerű kérdés. A mai fiatalok olyan világban élnek, ahol rengeteg inger, elvárás és bizonytalanság éri őket, ugyanakkor hatalmas lehetőségeik is vannak. Most három Lélek-gyümölcsét emelném ki.

Békesség: A mai fiatalok közül sokan küzdenek belső szorongással, megfelelési kényszerrel, identitás kereséssel, zajjal online-n és offline-n. A békesség nem azt jelenti, hogy minden tökéletes körülöttünk, hanem hogy Isten jelenlétében biztonságban lehetünk, akkor is, ha minden más változik körülöttünk.

Türelem: Ebben a gyors, azonnali válaszokat követelő korban a türelem forradalmi erény. Türelem másokkal, türelem önmagunkkal, és türelem Isten időzítésével.

Önmegtartóztatás: A digitális világban – amely uralja a mai fiatalok életét, ahol minden azonnal elérhető – az önfegyelem hatalmas kincs. Nem önsanyargatásról van szó, hanem arról, hogy valaki uralja saját vágyait és döntéseit.

Köszönjük minden segítő, és résztvevő munkáját!

Immánuel... Velünk az Isten! Erős vár a mi Istenünk!

▪ *Mikó Sándorné körzeti felügyelő*

„NEM BOCSÁTLAK EL, MÍG MEG NEM ÁLDASZ ENGEM.” 1 MÓZ 32,26

Beiktatta parókus lelkészét, Veczán Zoltánt az alberti evangélikus gyülekezet.

Június 14-én szombaton délután a 14.00 órakor kezdődött ünnepi istentiszteleten beiktatta a közelmúltban megválasztott parókus lelkészét, Veczán Zoltánt az alberti gyülekezet közössége. Az ünnepélyes eseményre az ország minden részéről érkeztek lelkészek, családtagok és közeli hozzátartozók, barátok.

A nyíregyházi evangélikus gyülekezetben lelkésszé szentelt, majd Dr. Fabiny Tamás püspök által első szolgálati helyére, az alberti gyülekezetbe kihelyezett fiatal lelkészt a gyülekezet közössége hamar befogadta, és megszerette. Krisztus központú igehirdetései, a fiatalok és az idősebbek körében végzett sokrétű szolgálata, közvetlen, nyílt, „szív-ember” személyisége mind hozzájárult ahhoz, hogy 4 év elteltével sor kerülhetett a parókus lelkésszé való megválasztására.

Az ünnepélyes beiktatást Győri Péter Benjámin esperes, Győri János Sámuel – volt pesterzsébeti lelkész –, és Endreffy Máté, az alberti gyülekezet intézményi lelkésze végezte. A meghívó levél átadása, és az ünnepélyes fogadalomtétel, valamint a nagy számban megjelent lelkészek igei

áldása után felhangzott az ősi „*Confirma*”, s ezt követően került sor az immár beiktatott lelkész prédikációjára. Mint igehirdetésében elmondta, azért választotta a címben szereplő igét, mert ahogy Jákób tusakodott végsőkéig Isten áldásáért, ő is ugyanolyan eltökélten akar küzdeni azért, hogy Isten áldása legyen a lelkési szolgálatán és a gyülekezet hitéletén egyaránt.

A köszöntések közül Zoltánt elsőként a gyülekezet felügyelője Iker Ferenc köszöntötte, elmondva, hogy már a legelső találkozásukkor is érezte komoly elhivatottságát, felelősségével, Fannival együtt a közös szolgálatba lépésük szándékát. Ezt az eltelt 4 évben be is bizonyították az egész közösségnek. Győri János Sámuel – lelki édesapjaként – köszöntőjében kiemelte, hogy Zoltán, szüleinek korai elvesztése miatt nagyon jól tudja, mi a fájdalom, a gyász, a veszteség, ezért tud segíteni, vigasztalni, másokat is hitelesen erősíteni Isten ígéjével ezekben a helyzetekben. Ajándékkul a most 60 éves Hermons Együttes két dalát énekelték el Emesével, Zoltán húgával és Sohan Lászlóval, gitár, cselló, és zongora kísérettel: közülük a második éppen a prédikáció ígéjéről szolt: „Nem engedlek el, míg meg nem áldasz, én nem engedlek el!”

A köszöntések közül – a teljesség igénye nélkül – megható volt Zsarnai Krisztián esperesnek, Zoltán konfirmáló lelkészének a köszöntése, amit közösen mondott nekik, mint a szolgálatban is egymást kiegészítő házaspárnak, valamint keresztszüleinek, Veczán Lászlónak és Veczánné Repka Jolánnak a köszöntése, akik egyben a Hajdú-Szabolcsi Egyházmegye, illetve a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség felügyelőjeként tolmácsolták a család és az általuk képviselt gyülekezetek vezetőségének és tagjainak áldáskívánását további életükre, szolgálatukra. Adámi László nyugalmazott lelkész – korábbi dánszentmiklósi szolgálatáról is megemlékezve – kívánta Isten áldását Zoltán ottani lelkési szolgálatára is.

Végezetül Jutasiné Klein Kitti, Albertirsa polgármester asszonya köszöntötte az Alberti Evangélikus Gyülekezet beiktatott parókus lelkészét, akivel a saját lehetőségeiken belül mindketten a közösség jólétét, sokirányú fejlődését, és lelki megerősödését szeretnék biztosítani. Zoltán köszönetét fejezte ki a beiktatásán megjelent lelkésztársaknak az áldásként kapott ígékért, a gyülekezet közösségének, a csodálatosan szolgáló kórusoknak, a lebonyolításban résztvevő technikai munkatársaknak, a szeretetvendégséget biztosító Fazekas családnak, és minden imádságért, ami az ünnepélyes beiktatást a jelenlévők számára igazán „Lélek-emelővé” tette.

A bensőségesen szép alkalom az általános iskola tornatermében bőséges szeretetvendégséggel zárult, a meghívott vendégek és a gyülekezet közösségének „jóízű” beszélgetése mellett.

Isten gazdag áldását kívánom én is a beiktatott parókus lelkész (fogadott fiam) további szolgálatára, életére, családjára, és a gyülekezet életére, közös, egymást segítő, hitben erősítő szolgálatukra! Erős vár a mi Istenünk!

■ Márk Borbála

INTÉZMÉNYI HÍREK

Hírek az Evangélikus Óvodából

Nagy szeretettel adok hírt az evangélikus óvoda legutóbbi eseményeiről. Hagyomány, hogy május végén gyermekhetet szervezünk minden gyermek nagy örömére. Kirándulást szerveztünk Polyákbokorba, ahol a gyerekek közelebről láthatták a traktoros vetést, majd Nyírpazonyba is ellátogattunk, ahol különböző háziállatokkal ismerkedhettek a gyerekek. A legnagyobb öröm a lovaskocsikázás volt! Családi napot is szerveztünk óvodánk udvarán, ahol a különböző akadálypályákat sikeresen teljesítették a szülők és a gyerekek.

Május végén a Mennybemenetel ünnepe alkalmából Zsarnainé Urbán Nóra intézményi lelkész az evangélikus Nagytemplomban tartotta a hittanfoglalkozást óvodásaink számára. A gyerekek figyelmesen hallgatták a templom építésének történetét és az Úr Jézus mennybemenetéről szóló evangéliumot. Majd sok szép gyermekénekekkel zárult az alkalom.

Június 13-án, pénteken ismét megtöltöttük a Nagytemplomot, ezúttal nagycsoportos óvodásaink ballagása alkalmából. Idén 21 óvodásunkat búcsúztattuk ünnepi istentisztelet keretében, ahol Zsarnainé Urbán Nóra volt az igehirdető. Gyermekekhez és családokhoz szóló szolgálatát ezúton is köszönjük. Az óvodások ünnepi műsorához a felkészítést Paulonné Garai Andrea óvodapedagógus végezte.

A napi ige ez volt: „*Van-e valami lehetetlen az Úr számára?*” (1Móz 18,14a) Számomra ez egy kiemelten nagy jelentőségű ige, mert soha nem felejttem el, milyen lehetetlennek tűnő helyzetben indult el az evangélikus óvodánk tizenhat évvel ezelőtt egy válságos, nehéz időszakban. Most, hogy ismét válságok és háborúk híreit halljuk, ne felejtsük el, hogy az Úr számára semmi nem lehetetlen, békességet ad minden őt keresőnek! **Erős vár a mi Istenünk!**

▪ Kovácsné Mráz Ágnes óvodai intézményi egység vezető

A Túróczy Zoltán Evangélikus Általános Iskola hírei

A tanév utolsó néhány hete sem telt el tétlenül! Iskolánk színes és tartalmas programokkal állította új kihívások elé a tanulóit, hiszen mind a házi, mind külső versenyeken remekül helytálltak.

Részt vettek házi szövegértési versenyen, történelemversenyen, az angol nyelvi versenyeken és az iskolán kívüli levelezős-, sport- és táncversenyeken. Az itt elért eredményekről bővebben iskolánk Facebook-profilján napi rendszerességgel értesülhetnek az érdeklődők.

Hagyományteremtő szándékkal „Keresztút” fotó pályázatot hirdettünk iskolánk tanulói, valamint dolgozói számára, melyet Szabó Károly tanár úr szervezett. A versenyen Dancs Zsuzsa tanárnő 1. helyezést, Lengyel Izabell 2.a osztályos tanuló 2. helyezést, Kovács Bars 3. helyezést értek el. Lugosi Mónika tanárnő különdíjat kapott.

A tavalyi tanévben alakult Gloria Gyermekkórusunk idén április 11-12-én részt vett az Evangélikus Diákkórusok Országos Találkozóján, Győrben. A kórus kiemelkedően képviselte iskolánk hírnevét. A színvonalas hangverseny nemcsak nekik, hanem a közönségnek is felemelő pillanatokat szerzett.

Anyák napján, május 4-én a 2.a osztály tanulói csokorba kötött szavalatokkal, énekekkel köszöntötték az édesanyákat és

nagymamákat az Evangélikus Nagytemplomban.

Május 29-én délelőtt 10 órakor – Mennybemenetel ünnepe alkalmából – a gyülekezettel közös istentiszteletet tartottunk az Evangélikus Nagytemplomban, melyen Kocsár-Kozma Anett iskolalelkész szolgált.

Az egyház születésnapjára emlékezve pünkösdi iskolai istentisztelet volt június 2-án 10 órakor, melyen Zsarnainé Urbán Nóra iskolalelkész prédikált.

Idén is buzgó versengés folyt az iskolai focikupáért! A testnevelésórák keretében mérhették meg magukat az alsó és a felső tagozatos diákok iskolánk műfüves pályáján. Bár a foci inkább a fiúk sportjának tekinthető, a lányok kitartó és hangos szurkolásukkal bíztatták a pályán küzdő osztálytársaikat.

Június 11-én, az iskolai kirándulások napján az osztályfőnökök szervezésével sok szép, izgalmas helyre jutottak el diákjaink, és tapasztalati ismeretekkel gazdagodva térhettek vissza intézményünkbe.

Június 13-án 1. osztályos tanulóink táncos műsorral búcsúztatták el a ballagó diákokat. A búcsúztató műsort a 7. osztályos tanulók vezették. A műsor nagyon megható és szívhez szóló volt, melyen mind a diákok, mind a tanárok közössége részt vett.

Az idei tanévtől kezdődően iskolánk művészeti profillal bővült, amely lehetőséget nyújt a különböző tehetségek felfedezésére és gondozására is. A jelenleg működő művészeti ágak a tanév végén bemutatták az eddig elért eredményeiket. Június 10-én és 12-én gálaműsorral örvendeztették meg tanáraikat, tanulótársaikat, valamint szüleiket, ennek öröme a következő tanévtől több lehetőséget igyekszünk biztosítani a kibontakozó tehetségek számára.

▪ *Nádasiné Fosztó Tímea hittantanár*

Csendesnap a Túróczyban

„Együtt, egymásért!” mottóval csendesnapot tartottunk iskolánkban az utolsó tanítási héten. Együtt, egymásért szeretetben, békességben, imádságban és a terhek hordozásában. Ezt az üzenetet igyekeztünk a nap folyamán átadni a gyerekeknek.

A Nagytemplomban kezdtünk zenés áhítattal, ahol a fent említett témáról hirdette nekünk Isten igéjét Lukács Máté nagycserkeszi evangélikus lelkipásztor. Bizonyosságot tett megtéréséről Malik Péter, a nyírteleki evangélikus gyülekezet lelkipásztora.

Ezt követően a felső tagozatos gyermekek gyülekezeteket látogattak, ahol a helyi lelkipásztor fogadta őket néhány gyülekezeti taggal. Eljutottunk a kertvárosi-, a nyírteleki-, a mandabokori és az Emmaus gyülekezetekbe. Az alsó tagozatos gyermekek forgószínpad-szerűen négy állomást: a szeretet-, a békesség-, az imádság és a terhek hordozása állomásait járták be. Ezeken a helyeken lelki üzenetekkel gazdagodhattak, és mindemellett játékkal, mozgással, festéssel, sütemény készítéssel is várták őket az állomásfőnökök. Az állomásokat a hitoktatók, valamint Gál Krisztina kántorunk vezették. A nap folyamán Bagaméry Emőke, Adámi Johanna és iskolánk pedagógusai közül jónéhányan segítettek nekik.

alkalmunkat. Istené legyen a hála a lelki napunkért!

■ *Zsarnainé Urbán Nóra iskolalelkész*

A Kossuth Gimnázium hírei

„Az Úr érkezése” Országos Ökumenikus Szavalóverseny

31. alkalommal rendeztük meg „Az Úr érkezése” országos ökumenikus szavalóversenyt. Az egykori igazgatónk, dr. Bánszki István által alapított megmérettetésre 14 diák jelentkezett az ország középiskoláiból. Igazgató úr kezdeményezése egyedülálló volt, hiszen korábban nem rendeztek olyan szavalóversenyt, ahol istenes versekkel mutathatták meg tehetségüket a fiatalok. A kötelező vers idén is egy istenes költemény volt, a szabadon választott pedig a teremtet világ szépségét bemutató alkotás lehetett. Rendkívül változatosnak bizonyult a fiatalok versválasztása: klasszikus költeményeket ugyanúgy hallhattunk, mint kortárs költők műveit, sőt még saját költemény is elhangzott.

Örömteli, ámde nehéz feladat hárult a zsűrire, amikor kiválasztották a legjobbakat. A zsűri tagjai:

Szabóné Oszlászki Zsuzsanna, a Jókai Mór Református Általános Iskola magyar nyelv és irodalom tanára és hittanára.

Nagy Márk, a Móricz Zsigmond Színház társulatának tagja, de láthattuk a Nemzeti Színház és a Radnóti Színház színpadán is. Zsarnai Krisztián, a Hajdú-Szabolcsi Egyházmegye esperese.

Versmondó versenyünk egybeesett a magyar költészet napjával. Ennek tiszteletére megzenésített versektől voltak hangosak az iskola folyosói és a díszterem. Öregdiákok, jelenlegi kossuthosok mellett vendégeink is bekapcsolódtak az éneklésbe, igazi versünneppé varázsolva a napot.

Rendezvényünk színvonalát emelte, hogy vendégünk volt Füller Tímea író, hitoktató, aki „Legyen nekünk elég a kegyelem!” címmel tartott előadást.

Díjazottaink:

I. helyezett: Földesi Bendegúz – Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceum Gimnázium - Sopron

II. helyezett: Hliva Ramóna – Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium

III. helyezett: Anda Kristóf - Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium

Közönségdíj: Kocsis Adél - Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceum Gimnázium - Sopron

Különdíj: Barna Vanda - KOSZISZ Szent István Gimnázium – Újfehértó

Nagyon köszönjük a versenyző fiatalok lelkesedését, illetve a felkészítő tanárok és a zsűri lelkiismeretes munkáját!

Elballagtak végzőseink

"Növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében." 2. Péter 3,18

Végzős diákjainkat mindössze néhány nap választja el, hogy szóban is számot adjanak tudásukról. Már túl vannak az írásbeli megmérettetésen és az ünnepélyes búcsún, a ballagáson.

Mint minden évben, idén is számos alkalomra került sor, ahol a maturandusoké volt a főszerep. Nyíregyháza városa is köszöntötte a fiatalokat: április 14-én a Ballagók Kapcsos Könyvébe írták be az osztályok képviselői a végzősök névsorát, április 16-án a központi ballagáson, a városházán jelent meg az öt végzős osztály képviselője.

Az iskolában töltött utolsó hét a búcsú jegyében telt: az utolsó tanítási órák, az utolsó áhítat, ahol áldást kaptak, mielőtt sor került volna az írásbeli vizsgákra. Április 30-án délután az ősi iskolai harang hangjára indultak el osztálytermeikből a diákok az iskolazászló vezetésével. Az ünnepség után a díszbe öltöztetett templom előtt büszke szülők és rokonok gratuláltak ballagóinknak.

Az előttük álló megmérettetésekhez kitartást és sok sikert kívánunk!

Csendesnap a Kossuthban

„Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr...” (5Móz 8,2)

Húsvét ünnepére készülve csendesnapon vettünk részt a gimnázium közösségével. Dr. Bálint Zoltán vízépítő mérnök feleségével, Bálintné Kis Beátával és lányukkal, Anikóval beszéltek afrikai és pápua új-guineai elhívásukról, az ott végzett és ma is élő szolgálatukról. Tomasovszki Pál, egykori öregdiákunk, a Rendez-Ő című könyv szerzője pedig zenés bizonyágtétellel szólt hitéről, az életében történt változásokról és személyes istenkapcsolatáról.

Hősök napi sírgondozás

Szép hagyományt ápol a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium, amikor a hősök napja tiszteletére a háborúban elesett egykori tanárok, diákok sírjait gondozza.

Az egykori Evangélikus Főgimnázium tanárai, diákjai és az iskola Bessenyei Önképzőköre emléke előtt tisztelegve – közösségi szolgálat keretében – 2025. május 22-én öt sírt hoztak rendbe tanulóink, a sírkövekre nemzeti szalagot kötöttek. A hősök, akiknek az emlékét megőrizzük:

vitész Szitha Sándor (1897-1917) hadapród őrmester, hősi halott,

Fehér Gábor (1893-1941) író, pedagógus, tartalékos hadnagy, hősi halott,

Krúdy János (1888-1922) hadapród, hősi halott és Dr. Krúdy László (1897-1934) tartalékos hadnagy, hősi halott,

Dr. Kovács László (1875-1916) ezredorvos, hősi halott és

vitész Kovács István (1891-1919) tüzér főhadnagy, városi nemzetőrparancsnok, vértanú.

A gimnázium hajdani igazgatóinak: Porubszky Pálnak és Martinyi Józsefnek sírhelyét szintén rendezték a fiatalok.

Köszönjük a diákok áldozatos munkáját, illetve a nemes feladat koordinálását Komiszár Dénes helytörténésznek!

■ Homoródi Antalné Török Marianna igazgatóhelyettes

A Luther Márton Evangélikus Kollégium hírei

Bakó László református lelkész a fenntarthatósági témahéten előadást tartott a kollégiumban arról, mit tehetünk Földünk védelme érdekében.

Megható és humoros pillanatokat egyaránt tartogató ballagásunkon ének- és zenekarunk szerepelt, Török Edvin 10. évfolyamos tanuló a saját versét adta elő, a ballagó Tóth Petra egy dallal búcsúzott. Ezenkívül láthattunk egy kisfilmet az elmúlt négy év történéseiről, megajándékoztuk végzőseinket és a tanév során kiemelkedő közösségi munkát végzett „kisebb” diákokat, valamint elbúcsúztattuk a szülői munkaközösség leköszönő tagjait.

Ellátogattunk az EDU&FUN Digitális Élményközpontba, Budapestre, ahol a robotok építésében, a programozásában és a 3D nyomtatásban szereztünk tapasztalatot.

A Muzsika Zeneiskola által szervezett „Muzsikálj velünk!” elnevezésű online verseny kamara kategóriájának II. korcsoportjában ének- és zenekarunk első helyezést ért el.

„Alkoss szabadon!” kollégiumi pályázatunkon diákjaink saját alkotásaikkal vettek részt szépirodalom, festészet és dekorációs kategóriákban. A legjobbak díjazásban részesültek.

A magyar néphagyományt követve Ivó napján a kollégium diáklányai és tanárnői humoros műsorral, továbbá egy kis édességgel köszöntötték az intézmény fiú és férfi tagjait.

A Sóstói Múzeumfaluba is ellátogattunk, ahol a diákönkormányzat tagjai szerveztek gyermeknap vetélkedőt: a csapatoknak ügyességi feladatokat kellett megoldaniuk. Végül finom, kemencében sült kakaós csigát ettünk.

Moziba is elvittük a diákokat, akik két film közül választhattak; a csapat egyik része magyar, másik része amerikai filmet nézett meg.

▪ Fotó: Gazdag Tibor

▪ Borza Tünde nevelőtanár

BIZONYÁGTÉTEL

Április 7-én kerültem be szívelégtelenség és szívritmus zavar diagnózissal a Jósa András Kórház Kardiológiai Osztályára. A kezelőorvosom ICD beültetést javasolt, ami a bőröm alá elhelyezett „mini számítógépet” jelentett három elektródával a vérereken keresztül közvetlenül a szívbe vezetve. Nagyon gyenge voltam, és a műtétet különböző okok miatt többször is elhalasztották, de ezeket – számomra is meglepő módon – rendkívül nyugodtan, higgadtan, alázattal fogadtam.

Feleségem, gyermekeim nagyon aggódtak értem, én azonban olyan békességet kaptam Istentől, ami korábban felfoghatatlan volt számomra. A betegségeimet úgy fogadtam, hogy azt azért kaptam az Úrtól, hogy eldőljön az életemben: az első helyen Istennek kell lennie! Mindennapos imádságommá vált az Énekeskönyv 764. oldalán lévő, a híres francia fizikus, Pascal – megtérése után írt – imádsága: „Csak Te tudod, mi használ nekem”.

A műtetre várakozás ideje alatt feleségemtől olyan lelki könyveket és ígéket kaptam, amik folyamatosan építették, erősítették a hitemet (Zsolt 62,2; Zsolt 138,3; 91. Zsoltár). A gyülekezeti testvéreim közül is többen meglátogattak, telefonon érdeklődtek hogylétem felől, sokan pedig otthon imádkoztak értem, akikért szintén nagyon hálás vagyok az Úrnak. Kórházlelkészünk, Melich Misi látogatása és a vele való beszélgetés, imádkozás mély nyomot hagyott bennem.

A betegtársaim egyre érdeklőbbek, nyitottabbak lettek a reggeli, esti – előzetes hozzájárulásukkal – hangosan elmondott imádságaim felé, amelyekben egyebek között az ő gyógyulásukért is imádkoztam. Sok kérdést tettek fel Istenről, Jézusról, a bűnbocsánatról és az örök életről nekem is, és a feleségemnek is, aki igyekezett őket is ellátni lelki olvasmányokkal, Cseri Kálmán könyvekkel, gyermekeknek szóló Bibliával. Feri nevű betegtársammal hazajövetelem óta is napi telefonkapcsolatban vagyunk, és mindig imádsággal fejezzük be a beszélgetést.

Amikor elérkezett a műtét napja, nyugodtan, elkészülten vártam, hogy betoljanak a műtőbe. Isten kegyelmének köszönhetően nem a korábban a műtési kiírásban szereplő sebész, hanem az ICD beültetés másik szakorvosa végezte helyi érzéstelenítésben a műtétet, aki folyamatosan tájékoztatózott arról, hogy mit csinálnak éppen, miért, mit fogok érezni, és hogy szóljak, ha bármi mást is éreznék. Mielőtt elkezdték a műtétet, kértem, hogy röviden, hangosan imádkozhassak. Kértem az Urat, hogy az Ő akarata szerint történjen minden velem, és az orvosaimért is imádkoztam, hogy őket is segítse meg. Miután elmondtam kérésemet, a sebész megszólalt, és azt mondta: „Igaza van, Ő vezeti a mi kezünket is!” Csodaként éltük meg mindnyájan, hogy a 2-3 órára tervezett műtétet kevesebb, mint másfél óra alatt sikeresen elvégezték, amit a végén egy nagy „Hurrá” kiáltással nyugtáztak.

Azóta több hét telt el, és kisebb finomításokra még néhányszor szükség volt a „mini számítógépen”, amit minden esetben gyorsan korrigáltak. A korábbi erőnlétemet ugyan nem kaptam vissza, de lelkiekben, hitben sokkal erősebb lettem. Velem maradt a háromhetes kórházi tartózkodásom három nagy áldása: a türelem, az alázat és a szeretet. Más emberként jöttem haza, mint aki azt megelőzően voltam. Hála és dicsőség legyen mindezekért az Úrnak!

„Egy menekvés van, hozzád térni, / Szívem kitárni, irgalmat kérni.”

(ÉÉ 6. számú bűnvallási énekéből.)

GYERMEKOLDAL

Az ÚR ünnepei 1. – Prófétáló receptek

Lehet, hogy már segítettél édesanyádnak sütésben vagy főzésben, talán még együtt is követtetek egy receptet a szakácskönyvből, lépésről lépésre. De megfordult-e valaha a fejedben, hogy a Bibliában is találhatóak ételleírások? A kenyérszítésről szóló útmutató, amit most szeretnék bemutatni, több szempontból is egyedülálló.

Ezt mondja az ÚR: „Számoljatok a szombatra következő naptól, tehát attól a naptól, amelyen elviszitek a felmutatásra szánt kévét, **hét teljes hetet**. Ötven napot számoljatok a hetedik szombat utáni napig. Akkor mutassatok be új ételáldozatot az Úrnak. Hozzatok lakóhelyetekről **két kenyeret felmutatott áldozatul: kéttized véka finomlisztből készüljenek, kovással sütve, az első termésből való áldozatul az Úrnak.**” (3 Móz 23,15-17) (egy véka (éfá) = 36,9 liter)

A zsidók az igében említett ünnepet sávuotnak, vagyis a hetek ünnepének nevezik, mivel hét teljes hét telik el a páska és a sávuot között. **Mi pünkösdként ismerjük**, amely az ötvenes számra utal. Izráel népe ezen a napon emlékezik a Sínai-hegyen történt törvényadásra, és ez az ünnep egyben vidám aratási ünnep is. Isten elrendelte, hogy ezen a napon szent összejövetelt kell tartani, és nem végezhetnek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát, mert az ÚR ünnepe ez. A napot Istennel kellett tölteniük, és áldozatként – többek között – két kenyeret kellett felajánlaniuk az Úrnak. Mivel ez Istennek szánt áldozat volt, Ő határozta meg a mennyiséget és az összetevőket is.

A sávuot és a páska szorosan összekapcsolódnak. Míg a páska az Egyiptomból való kivonulás ünnepe, amely a fizikai szabadulásra emlékezteti Izráelt, addig a sávuot a törvényadás ünnepe, a lelki szabadság és az Istennel kötött szövetség jelképe a zsidó nép számára. A páska a szabadulás kezdete vagy inkább az Istenhez tartozás kezdete, a sávuot annak beteljesedése. A zsidó nép nemcsak testileg, hanem lelkileg is szabaddá vált: megszabadult Egyiptom rabságától, és immár örökre Istenhez tartozik. Isten Izráel Istene és Izráel Isten népe lett.

Izráel népe a **páskával** együtt ünnepli a **kovásztalan kenyerek** ünnepét, amelynek előkészülete során minden kovászt el kellett távolítani a zsidó otthonokból. Ezen az **ünnepen nem lehetett je-len kovász, mert a kovász a bűn jelképe**. Mivel ez az ünnep az Úr Jézus nagypénteki áldozatának előképe, és Ő Isten hibátlan Báránya, aki tiszta és bűntelen, így kovász nem kerülhetett az asztalra ezen az ünnepen.

Ezzel szemben **sávuotkor** a kenyér receptje kifejezetten **kovással való készítést ír elő, mert ezek a kenyerek minket jelképeznek**, hiszen mi bűnösök vagyunk. Azért kellett **két kenyeret** bemutatni az Úrnak, mert ez prófétai előrejelzés az első pünkösdre. Attól kezdve mind a **zsidók**, mind a **pogányok**, akik hisznek a megfeszített és feltámadt Úr Jézusban, a Gyülekezetben eggyé váltak. Egyenlő jogokkal állnak az ÚR előtt. Az első pünkösdkor (és azóta folyamatosan) az ÚR elküldte Szentlelkét a hívők szívébe, így törvényét és igéjét a belsejükbe írta, hogy figyeljenek szavára és örökre hozzá tartozzanak.

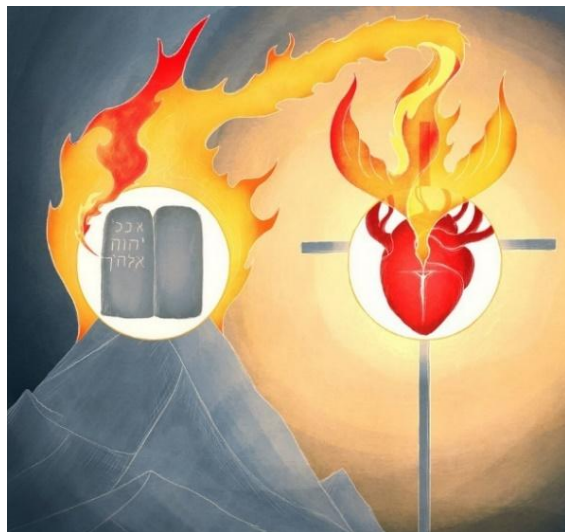
„Hanem ilyen lesz az a **szövetség**, amelyet Izráel házával fogok kötni, ha eljön az ideje – így szól az Úr –:

Törvényemet beléjük helyezem, szívükbe írom be. Én Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek”

(Jer 31,33)

▪ Hajagos-Tóth Katalin

(A képen található kőtáblára héberül az van írva: „**Én vagyok az Úr, a te Istened.**”)

ALKALMAK A KÖRZETEK BEN

1. KÖRZET (dr. Kovács László Attila)

Kistemplom (Széna tér 6.)

Minden vasárnap 11.00 órakor istentisztelet.
 Minden csütörtökön 9.00 órakor bibliaóra.
 Minden szerdán 10.00 órától az Etel-közi
 Idősoththonban és minden hónap első
 hétfőjén 10.00 órától a Csaló-közi Nyugdíjas
 házban istentisztelet.

3. KÖRZET (Horváth-Hegyi Áron)

Borbánya (templom, Kállói út 94.)

Istentisztelet az evangélikus templomban
 minden vasárnap és egyházi ünnepeinken
 9.30 órakor; első vasárnap és (ünnepen)
 úrvacsorával.

Nagykálló
(református templom, Szabadság tér 2.)

A hónap 1. és 3. vasárnapján és egyházi
 nagyünnepeink első napján 8.00 órakor
 istentisztelet a református templomban – az
 első vasárnapon (és ünnepen) úrvacsorával.

Vargabokor (imaház, Kötény u. 22.)

A hónap 1. és 3. vasárnapján és egyházi
 nagyünnepeink első (Pünkösdkor 2.) napján
 15.00 órakor istentisztelet az evangélikus
 imaházban – az 1. vasárnapon
 (és nagyünnepen) úrvacsorával.

Érpatak (templom, Nyári Pál u. 11.)

A hónap 2. és 4. vasárnapján és egyházi nagyünnepeink első napján 15.00 órakor istentisztelet az evangélikus templomban – nagyünnepeken úrvacsorával.

4. KÖRZET (Kocsár-Kozma Anett)

Rozsrétszőlő (imaház, Hajlás u. 40.)

Minden vasárnap 9.00 órakor istentisztelet, ahol a hónap második vasárnapján úrvacsora; minden vasárnap 9.00 órakor gyermek bibliaóra.

Butyka (Közösségi Ház)

A hónap 2. vasárnapján 11.00 órakor istentisztelet.

5. KÖRZET: (Zsarnai Krisztián)

Kálmánháza (templom, Kossuth L. u. 22.)

Minden hónap 1. és 3. vasárnapján 8.30 órakor istentisztelet; a hónap 1. vasárnapja úrvacsorás istentisztelet.

Mandabokor (imaház, Alsóbaduri út)

Minden vasárnap istentisztelet 10.00 órakor.
A hónap 1. vasárnapján úrvacsorás.
A hónap 2. az ifjúság szolgálatával.
A hónap 3. vasárnapján Családi (CsIT).
A hónap 4. vasárnapján laikusok szolgálatával.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: „*Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.*”

„*Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!*”

Kurtyán Szofi, Barzó László, Hok Botond, Kovács Kamilla, Marcsek Milos, Dániel Dávid József, Gyetvai Zekő Gellért, Natalia Bodnár Rosalina Brian, Bacskai Attila Dorián, Farkas Zalán, Szántó Szofia, Pápai Péter, Tóth Kende, Kecseti Diana Helene Liliana, Pekár Szofia

Felnőtt keresztelések: Mester Bernadett, Balogh Mária

Halálozások:

„*Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg...*”

Prokaj Ilona Pöstényi Ilona (74), Kovács Jánosné Pócsik Ilona (88), Turcsán Jánosné Pál Zsuzsanna (97), Rentkó Istvánné Bogár Julianna (77), Katkó Ferencné Bogár Katalin Zsuzsa (81), Paulusz Pálné Mlinárcsik Ilona (89), Drenyószki János (74), Királyfalvi Lászlóné Tomasovszki Mária (82), Szűcsné dr. Grezsu Julianna (75), Andrejkovics Józsefné Greksza Zsuzsanna (89), Bogár Mihály (70), Futaky László Csaba (91), Chrenkó Györgyné Dolgos Erzsébet (91), Marcsek Mihály (84), Prékopa László (95), Fenyvesi Ilona Erzsébet (76), Szurovcsák András (80), Bodnár Miklósné Szikora Erzsébet (78)

Házasságkötések: Czesznák István Roland és Bálint Anikó Beáta, Farkas János Zoltán és Gyarmati Anett, Simon Gábor és Breznyiczki Gabriella

▪ Összeállította: Horváth Csabáné

JÚNIUS HAVI ELŐZETES

❖ **Június 29-én** 10.00 órakor **összgyülekezeti istentisztelet** lesz a Nagytemplomban. Ekkor tartjuk a konfirmációt. A körzeti istentiszteleti helyeken nem tartunk istentiszteletet.

JÚLIUS HAVI ELŐZETES

❖ **Július 10-19. között** 16 tagú, fiatalokból álló küldöttség látogat finn testvérgyülekezetünkbe Kajaaniba, Horváth-Hegyi Áron lelkész vezetésével.

❖ **Július 20-án** 10.00 órakor **összgyülekezeti istentisztelet** lesz a Nagytemplomban. A körzeti istentiszteleti helyeken nem tartunk istentiszteletet. Dr. Kovács László Attila nyugdíjba vonulása alkalmából hálát adunk közel 17 évi nyíregyházi szolgálatáért.

❖ **Július 20-án** 18.00 órakor **zenés áhítatot** tartunk a Nagytemplomban Elek Péter orgonaművész és Elek-Nagy Eszter hegedűművész szolgálatával.

AUGUSZTUS HAVI ELŐZETES

❖ **Augusztus 17-én** 18.00 órakor **zenés áhítatot** tartunk a Nagytemplomban Sárosi Dániel debreceni orgonaművész szolgálatával.

❖ **Augusztus 31-én 10.00 órakor összgülekezeti istentisztelet** lesz a Nagytemplomban. A körzeti istentiszteleti helyeken nem tartunk istentiszteletet.

A **nagytemplomi** és **mandabokori** istentiszteleteket **élőben nem közvetítjük**, hanem utólag megtekinthetőek és visszanezhetőek:

- a nyiregyhaza.lutheran.hu és a mandabokor.lutheran.hu **weboldalakon**,
- a **Facebook** oldalainkon (facebook.com/evnyiregyhaza és facebook.com/mandabokor)
- valamint a **YouTube** csatornáinkon (youtube.com/MandabokoriEvangelikusGyulekezet és youtube.com/@nagytemplomnyiregyhaza).

Lelkészeink elérhetősége:

Horváth-Hegyi Áron: +36-20/824-2795 Kocsár-Kozma Anett: +36-20/824-3515
Dr. Kovács László Attila: +36-20/824-3915 Zsarnai Krisztián: +36-20/369-2487
Zsarnainé Urbán Nóra: +36-20/824-9308

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, **kórházlelkészünk**, Melich Mihály elérhető a +36-20/824-2306 telefonszámon, vagy a μισι.melich@gmail.com email címen.

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség
Lelkeszi Hivatalának címe: Luther tér 14.
Hivatalos órák: munkanapokon 9-17 óráig.
Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámla száma:
CIB 11100702-19861274-36000001
Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk
honlapját: nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2025. szeptember 21.

Lapzártá: 2025. szeptember 4.

Szerkesztőbizottság:

György Gizella, Joó Zoltánné, Márk Borbála, ifj. Nádasi Zoltán
Felelős szerkesztők: Dr. Kovács László Attila, Veczánné Repka Jolán

E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu

Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség,
belső használatra, **ingyenes terjesztésben.**

Megjelenik háromhavonta. Készült: A Grafit Nyomdában 600 példányban.

